

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (drugo vijeće)

8. listopada 2013.*

„Pristup dokumentima – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Dokumenti koji se odnose na prvo odobrenje stavljanja na tržište aktivne tvari glifosata – Djelomično odbijanje pristupa – Opasnost od povrede komercijalnih interesa fizičke ili pravne osobe – Članak 4. stavak 5. Uredbe br. 1049/2001 – Prevladavajući javni interes – Uredba (EZ) br. 1367/2006 – Članak 6. stavak 1. Uredbe br. 1367/2006 – Direktiva 91/414/EEZ“

U predmetu T-545/11,

Stichting Greenpeace Nederland, u Amsterdamu (Nizozemska),

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), sa sjedištem u Bruxellesu (Belgija),

koje zastupaju B. Kloostra i A. van den Biesen, odvjetnici,

tužitelji,

protiv

Europske komisije, koju su zastupali P. Oliver, P. Ondrůšek i C. ten Dam, a zatim Oliver, Ondrůšek i C. Zadra, u svojstvu agenata,

tuženik,

povodom tužbe za poništenje Odluke Komisije od 10. kolovoza 2011., kojom se odbija pristup svesku 4. nacrtu izvješća o ocjeni, koji je sastavila Savezna Republika Njemačka kao država članica izvjestiteljica, o aktivnoj tvari glifosat, primjenom Direktive Vijeća 91/414/EEZ od 15. srpnja 1991., o stavljanju sredstava za zaštitu bilja na tržište (SL L 230, str. 1.),

OPĆI SUD (drugo vijeće),

u sastavu: N. J. Forwood, predsjednik, F. Dehousse i J. Schwarcz (izvjestitelj), suci,

tajnik : N. Rosner, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 26. veljače 2013.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: engleski

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Tužitelji, Stichting Greenpeace Nederland i Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), zatražili su 20. prosinca 2010. pristup većem broju dokumenata koji se odnose na prvo odobrenje stavljanja na tržište glifosata kao aktivne tvari, doneseno primjenom Direktive Vijeća 91/414/CEE od 15. srpnja 1991. o stavljanju sredstava za zaštitu bilja na tržište (SL L 230, str. 1.)(SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 55., str. 32.). Zahtjev je bio utemeljen na Uredbi (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001., o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.)(SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.), i na Uredbi (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL L 264, str. 13.)(SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.).
- 2 Traženi dokumenti bili su sljedeći:
 - kopija nacrtu izvješća o ocjeni koji je sastavila država članica izvjestiteljica, Savezna Republika Njemačka, prije prvog upisa glifosata u Prilog I. Direktivi 91/414 (u daljnjem tekstu: nacrt izvješća);
 - potpuni popis svih testova koje su podnijeli podnositelji zahtjeva za upis glifosata u Prilog I. Direktivi 91/414, o kojem je odlučeno Direktivom Komisije 2001/99/EZ od 20. studenoga 2001., o izmjeni Priloga I. Direktivi 91/414 osobito radi upisa glifosata (SL L 304, str. 14.);
 - potpuna, cjelovita i originalna dokumentacija testova koje su podnijeli podnositelji zahtjeva za upis glifosata u Prilog I. Direktive 91/414 u 2001. u dijelu u kojem se odnosi na testove dugotrajne toksičnosti, testove mutagenosti, kancerogenosti, neurotoksičnosti i istraživanja o razmnožavanju.
- 3 Dopisom od 20. siječnja 2011. Europska komisija pozvala je tužitelje da se obrate njemačkim vlastima kako bi dobili pristup traženim dokumentima.
- 4 Dopisom od 7. veljače 2011. tužitelji su podnijeli na temelju članka 7. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001 ponovni zahtjev za pristup dokumentima.
- 5 Nakon što je tražio prethodnu suglasnost njemačkih vlasti sukladno članku 4. stavku 5. Uredbe br. 1049/2001, glavni tajnik Komisije je odobrio dopisom od 6. svibnja 2011., pristup nacrtu o izvješću, osim njegovu svesku 4. (u daljnjem tekstu: sporni dokument), čije otkrivanje su navedene vlasti odbile i koji je sadržavao potpuni popis svih testova koje su podnijeli podnositelji zahtjeva za prvi upis glifosata u Prilog I. Direktivi 91/414. Obavijestio je tužitelje da Komisija ne posjeduje potpunu, cjelovitu i originalnu dokumentaciju tih testova, koji joj nikad nisu bili proslijeđeni. Navedeni glavni tajnik je također objasnio da je konzultacija s njemačkim vlastima još u tijeku u vezi s otkrivanjem spornog dokumenta i da će se odluka donijeti naknadno.
- 6 Odlukom od 10. kolovoza 2011., glavni tajnik Komisije odbio je pristup spornom dokumentu, pozivajući se na odbijanje Savezne Republike Njemačke (u daljnjem tekstu: pobijana odluka).
- 7 U pobijanoj odluci glavni tajnik Komisije je iznio razloge zbog kojih se Savezna Republika Njemačka protivila otkrivanju spornog dokumenta, na temelju izuzetka predviđenog u članku 4. stavku 2. prvoj natuknici Uredbe br. 1049/2001, odnosno zaštite komercijalnih interesa fizičke ili pravne osobe. Savezna Republika Njemačka smatrala je naime, da sporni dokument sadržava povjerljive informacije o pravima intelektualnog vlasništva podnositelja zahtjeva za upis glifosata u Prilog I. Direktivi 91/414,

to jest da sadržava detaljni kemijski sastav aktivne tvari koju je proizveo svaki od njih, detaljne informacije o postupku proizvodnje tvari svakog od podnositelja zahtjeva za upis, informacije o nečistoći, sastavu gotovih proizvoda i ugovornim odnosima između različitih podnositelja zahtjeva za upis.

- 8 Nakon što je istaknuo da su njemačke vlasti proglasile kako ne smatraju da postoji prevladavajući javni interes predviđen člankom 4. stavkom 2. Uredbe br. 1049/2001, koji bi opravdao otkrivanje spornog dokumenta, glavni tajnik Komisije je ispitao može li se s obzirom na Uredbu br. 1367/2006 pozvati na takav javni interes. Istaknuo je da članak 6. stavak 1. potonje uredbe nije primjenjiv na sporni dokument jer on ne sadržava informacije za koje bi se moglo smatrati da se odnose na emisije u okoliš.
- 9 Prema glavnom tajniku Komisije, potonja je smatrala da se predmetne informacije odnose na postupak proizvodnje glifosata podnositelja zahtjeva za njegov upis u Prilog I. Direktivi 91/414 i da u ravnoteži interesa koje treba postići, potreba zaštite njihovih prava intelektualnog vlasništva nadilazi javni interes za otkrivanje informacija. Naime, otkrivanje informacija sadržanih u spornom dokumentu omogućilo bi konkurentskim poduzećima da kopiraju postupak proizvodnje podnositelja zahtjeva za upis glifosata, što bi ih dovelo znatnih gubitaka, kršeći njihove gospodarske interese i njihova prava intelektualnog vlasništva. Javni interes za otkrivanje informacija već je bio uzet u obzir, jer mogući učinci emisija glifosata proizlaze iz drugih dijelova nacрта izvješća, koja su objavljena, osobito što se tiče relevantnih nečistoća i metabolita. Kada je riječ o informacijama o irelevantnim nečistoćama, uključenima u spornom dokumentu, one se odnose na elemente koji ne predstavljaju rizik za zdravlje ili okoliš, već vode do otkrivanja postupka proizvodnje svakog proizvoda.
- 10 Glavni tajnik Komisije je zatim primijetio da iz postupka kojim je glifosat upisan u Prilog I. Direktivi 91/414 proizlazi da su zahtjevi postavljeni Uredbom br. 1367/2006, u smislu stavljanja na raspolaganje informacija javnosti o učincima te tvari na okoliš, bili uzeti u obzir. U tim okolnostima, zaštita interesa proizvođača te tvari trebala je prevagnuti.
- 11 Glavni tajnik Komisije je iz toga zaključio da se tražene informacije ne odnose na emisije u okoliš u smislu članka 6. stavka 1. Uredbe br. 1367/2006, i da nije bilo dokaza o postojanju prevladavajućeg javnog interesa u korist otkrivanja, u smislu Uredbe br. 1049/2001, s obzirom na to da takav interes leži prema njegovu mišljenju u zaštiti gospodarskih interesa i prava intelektualnog vlasništva proizvođača glifosata.

Postupak i zahtjevi stranaka

- 12 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 14. listopada 2011., tužitelji su pokrenuli ovaj postupak.
- 13 Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:
 - utvrdi da je Komisija povrijedila Konvenciju o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša potpisanu u Aarhusu 25. lipnja 1998. (u daljnjem tekstu: Aarhuška konvencija), uredbe br. 1049/2001 i br. 1367/2006;
 - poništi pobijanu odluku;
 - Komisiji naloži snošenje troškova.
- 14 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:
 - tužbu odbije kao neosnovanu;

— tužiteljima naloži snošenje troškova.

- 15 Kao mjeru upravljanja postupkom, Opći sud je tužiteljima postavio dva pitanja, a oni su odgovorili dopisom podnesenim tajništvu Općeg suda 18. siječnja 2013.
- 16 Rješenjem Općeg suda od 9. siječnja 2013., od Komisije je zatraženo da pred Općim sudom podnese sporni dokument i identificira dijelove koji se odnose na čistoću glifosata, na „identitet“ i količinu svih nečistoća koje on sadržava i analitički profil serija koje se koriste za kontrole, pri čemu se sporni dokument ne smije dostaviti tužiteljima. Dopisom podnesenim 25. siječnja 2013. Komisija je podnijela sporni dokument.
- 17 Sporni dokument sastoji se od tri pod-dokumenta. Prvi pod-dokument naslovljen je „Monografija – 11. prosinca 1998. – Svezak 4. – Dio A – Glifosat“ i sadržava osam točaka, naslovljenih „C.1 Povjerljiva informacija“, „C.1.1 Detaljne informacije o postupcima proizvodnje aktivne tvari (prilog II. A 1.8)“, „C.1.2 Detaljna specifikacija aktivne tvari (prilog II. A 1.9 do 1.11)“, „C.1.3 Detaljna specifikacija preparata (prilog II. A 1.4)“, „C.2 Sažetak i procjena informacija koje se tiču podnošenja skupnih spisa“, „C.2.1 Sažetak podataka i podnesene dokumentacije (spis dokument B)“, „C.2.2 Procjena podnesenih informacija i dokumentacije“ i „C.2.3 Zaključak o razumnom karakteru mjera koje su poduzela poduzeća podnositelji prijave“. Drugi pod-dokument naslovljen je „Addendum monografiji – Svezak 4. od 11. prosinca 1998. – Glifosat – Glifosat-trimesijum – Dio A – Glifosat“, nosi datum 14. siječnja 2000. i sadržava samo jednu točku naslovljenu „C.1.2.1 Identitet izomera, nečistoća i aditiva (prilog II. A 1.10)“. Treći pod-dokument je naslovljen „Addendum 2 monografiji – Svezak 4. od 11. prosinca 1998. – Glifosat – Glifosat-trimesijum“, nosi datum 12. svibnja 2001. i sadržava tri točke, naslovljen „C.1.1 Detaljna informacija o postupcima proizvodnje aktivne tvari (prilog II. A 1.8)“, „C.1.2 Detaljna specifikacija čistoće aktivne tvari“ i „C.1.2.1 Identitet izomera, nečistoća i aditiva (prilog II. A 1.10)“.
- 18 Dopisom od 25. siječnja 2013. Komisija je također identificirala dijelove tri pod-dokumenta koji čine sporni dokument koji se odnose na čistoću glifosata, na „identitet“ i količinu svih sadržanih nečistoća te na analitički profil serija korištenih za kontrole“.

O opsegu spora

- 19 Opseg spora mora biti preciziran u tri aspekta.
- 20 Prvo, Komisija ističe da ni odluka od 6. svibnja 2011. ni pobijana odluka ne sadržavaju odbijanje koje se tiče pristupa potpunoj, cjelovitoj i originalnoj dokumentaciji testova koje su podnijeli podnositelji zahtjeva za upis glifosata u Prilog I. Direktivi 91/414, koji su tražili tužitelji svojim dopisom od 20. prosinca 2010. Sukladno propisima koji se tiču ispitivanja aktivnih tvari koje se nalaze u fitofarmaceutskim proizvodima, Komisija je od Savezne Republike Njemačke primila samo jedan sažeti spis o glifosatu, koji sadržava kopiju obavijesti, uvjete preporučene uporabe kao i sažetke i rezultate ispitivanja, ali ne i same protokole i izvješća o studijama.
- 21 Tužitelji su na raspravi izjavili da prihvaćaju činjenicu da Komisija nije bila u posjedu te dokumentacije. Stoga valja smatrati da se spor ne odnosi na eventualno odbijanje pristupa toj dokumentaciji.
- 22 Kao drugo, tužitelji su potvrdili kako, s obzirom na to da sadržava informacije o ugovornim odnosima između različitih subjekata koji su prijavili aktivnu tvar ili informacije o načinu njezine proizvodnje, sporni dokument za njih nije od interesa. Stoga oni traže poništenje pobijane odluke samo u mjeri u kojoj je Komisija odbila pristup informacijama o stupnju čistoće aktivne tvari, o „identitetu“ i količini nečistoća prisutnih u tehničkom materijalu, analitičkom profilu serija i točnom sastavu razvijenog proizvoda.

- 23 Kao treće, tužitelji su na raspravi precizirali što smatraju informacijama o „identitetu“ i količini nečistoća kao i analitičkom profilu serija. Kada se radi o nečistoćama, izjavili su da žele upoznati ostale kemijske tvari proizvedene tijekom postupka proizvodnje glifosata i njihovu količinu. Što se tiče analitičkog profila serija koje su poduzeća podvrgnula testovima, izjavili su da žele biti upoznati sa sadržajem i sastavom serija, osobito ostalih dodanih kemijskih tvari, kao i opisom testova i njihovih stvarnih učinaka.
- 24 Stoga treba ograničiti spor na dio spornog dokumenta koji sadržava informacije o stupnju čistoće aktivne tvari, o „identitetu“ i količini nečistoća prisutnih u tehničkom materijalu, o analitičkom profilu serija i o točnom sastavu razvijenog proizvoda, kako su precizirane u točki 23. *supra*.

Pravo

- 25 U svojim tužbama tužitelji iznose tri tužbena razloga. Kao prvo, smatraju da članak 4. stavak 5. Uredbe br. 1049/2001 ne daje pravo veta državi članici i da Komisija ne mora slijediti njezino mišljenje o primjeni iznimke predviđene člankom 4. stavkom 2. navedene uredbe. Kao drugo, navode da izuzetak od prava pristupa kojim se želi zaštititi komercijalne interese određene fizičke ili pravne osobe mora biti odbačen kada prevladavajući javni interes opravdava otkrivanje traženih informacija, koje se odnose na emisije u okoliš. Kao treće, ističu da pobijana odluka nije sukladna članku 4. stavku 2. Uredbe br. 1049/2001 i članku 4. Aarhuške konvencije, iz razloga što Komisija nije ocijenila stvarni rizik povrede navedenih komercijalnih interesa.
- 26 Valja početi s ispitivanjem drugog tužbenog razloga, što pretpostavlja odrediti najprije doseg prava na pristup koje proizlazi iz članka 6. stavka 1. prve rečenice Uredbe br. 1367/2006 a zatim pojam informacija koje se odnose na emisije u okoliš.

O dosegu prava na pristup koje proizlazi iz članka 6. stavka 1. prve rečenice Uredbe br. 1367/2006

- 27 Kao prvo valja podsjetiti da sukladno uvodnoj izjavi 1. Uredba br. 1049/2001 predstavlja volju izraženu u članku 1. stavku 2. UEU-a uvedenog Ugovorom iz Amsterdama, da označi novi stadij u procesu stvaranja sve tješnje povezane unije među narodima Europe u kojoj se odluke donose na što otvoreniji način i na razini što je moguće bližoj građanima. Kao što podsjeća uvodna izjava 2. navedene uredbe, pravo pristupa javnosti dokumentima institucija spojivo je s njihovom demokratičnošću (vidjeti presudu Suda od 21. srpnja 2011., Švedska/MyTravel i Komisija, C-506/08 P, Zb. str. I-6237., t. 72., i navedenu sudsku praksu).
- 28 U tu svrhu Uredba br. 1049/2001 želi, kao što to navodi uvodna izjava 4. i njezin članak 1., dati najveći mogući značaj pravu javnog pristupa dokumentima institucija (vidjeti presudu Švedska/MyTravel i Komisija, t. 27. *supra*, t. 73., i navedenu sudsku praksu).
- 29 Istina, to pravo nije manje podvrgnuto određenim granicama osnovanima na razlozima od javnog ili privatnog interesa. Točnije, i u skladu s uvodnom izjavom 11., navedena uredba predviđa u članku 4. sustav izuzetaka kojima su institucije ovlaštene odbiti pristup dokumentu u slučaju da bi njegovo otkrivanje moglo nanijeti štetu jednom od interesa zaštićenih tim člankom (vidjeti presudu Švedska/MyTravel i Komisija, t. 27. *supra*, t. 74., i navedenu sudsku praksu). Osobito stavak 5. tog članka iznosi da država članica može od institucije zatražiti da bez njezine prethodne suglasnosti ne objavi dokument koji potječe iz te države članice.

- 30 Kada je država članica iskoristila mogućnost koju ima na temelju članka 4. stavka 5. Uredbe br. 1049/2001 da zatraži da se određeni dokument ne objavi bez njezine prethodne suglasnosti, eventualna objava tog dokumenta od strane institucije zahtijeva dobivanje prethodne suglasnosti navedene države članice (presuda Suda od 18. prosinca 2007., Švedska/Komisija, C-64/05 P, Zb. str. I-11389., t. 50.).
- 31 Međutim iz sudske prakse proizlazi da članak 4. stavak 5. Uredbe br. 1049/2001 dozvoljava predmetnoj državi članici da se protivi objavi dokumenata koji potječu iz nje samo na osnovi materijalnih izuzetaka predviđenih u stavcima 1. do 3. tog članka i obrazlažući pravilno svoje stanovište u tom pogledu (presuda Švedska/Komisija, t. 30. *supra*, t. 99.).
- 32 Ipak, s obzirom na to da takve iznimke odstupaju od načela što šireg pristupa javnosti dokumentima, one se moraju usko tumačiti i primjenjivati (vidjeti presudu Švedska/MyTravel i Komisija, t. 27. *supra*, t. 75., i navedenu sudsku praksu).
- 33 Kada je izuzetak na koji se poziva jedan od onih istaknutih u članku 4. stavku 2. Uredbe br. 1049/2001, država članica koja se protivi otkrivanju dokumenata koji potječu iz nje mora ocijeniti postoji li prevladavajući javni interes koji opravdava otkrivanje odnosnih dokumenata.
- 34 U ovom slučaju iz pobijane odluke proizlazi da se Savezna Republika Njemačka iz koje potječe sporni dokument, protivila njegovu otkrivanju obrazlažući svoje odbijanje izuzetkom predviđenim člankom 4. stavkom 2. prvom natuknicom Uredbe br. 1049/2001, temeljeći se na povredi zaštite komercijalnih interesa određene fizičke ili pravne osobe, uključujući intelektualno vlasništvo, i da je smatrala da nije postojao prevladavajući javni interes koji opravdava njegovo otkrivanje.
- 35 Kao drugo, članak 3. Uredbe br. 1367/2006 iznosi da Uredba br. 1049/2001 predstavlja propis primjenjiv na svaki zahtjev za pristup informacijama o okolišu. Naime iz uvodne izjave 8. i 15. Uredbe br. 1367/2006, i osobito formulacije „podložno posebnim odredbama ove uredbe u vezi sa zahtjevima za pružanje informacija o okolišu“, tumačeno zajedno s člancima 3. i 6. navedene uredbe, proizlazi da potonja sadržava odredbe koje zamjenjuju, izmjenjuju, ili preciziraju određene odredbe Uredbe br. 1049/2001 kada se zahtjev za pristup odnosi na informacije o okolišu ili informacije koje se odnose na emisije u okoliš (presuda Općeg suda od 9. rujna 2011., LPN/Komisija, T-29/08, t. 105. i 106., koje su predmet žalbi C-514/11 P i C-605/11 P, u tijeku pred Sudom).
- 36 Što se tiče prava na pristup dokumentima koji sadržavaju informacije o okolišu, obveza uskog tumačenja izuzetaka predviđenih Uredbom br. 1049/2001, ponovno potvrđena uvodnom izjavom 15. drugom rečenicom i člankom 6. stavkom 1. drugom rečenicom Uredbe br. 1367/2006, pojačana je, s jedne strane, potrebom predmetne institucije da uzme u obzir javni interes za otkrivanje takvih informacija kao i upućivanje na činjenicu da li se te informacije odnose na emisije u okoliš i, s druge strane, činjenicu da Uredba br. 1049/2001 ne sadržava slične detalje o primjeni navedenih iznimaka u tom području (presuda LPN/Komisija, t. 35. *supra*, t. 107.).
- 37 Članak 6. stavak 1. prva rečenica Uredbe br. 1367/2006 predviđa zakonsku presumpciju prema kojoj otkrivanje ima prevladavajući javni interes kada se tražene informacije odnose na emisije u okoliš, osim ako se te informacije tiču istrage, osobito one koja se odnosi na moguće povrede prava Europske unije (presuda LPN/Komisija, t. 35. *supra*, t. 108.).
- 38 Nadalje, članak 6. stavak 1. prva rečenica Uredbe br. 1367/2006 zahtijeva da dotična institucija, kojoj je upućen zahtjev za pristup dokumentu, dokument otkrije kada se tražene informacije odnose na emisije u okoliš, čak i kada takvo otkrivanje može kršiti zaštitu komercijalnih interesa određene fizičke ili pravne osobe, uključujući prava intelektualnog vlasništva te osobe, u smislu članka 4. stavka 2. prve natuknice Uredbe br. 1049/2001.

- 39 Argumenti koje je Komisija iznijela kako bi opravdala drukčije tumačenje članka 6. stavka 1. prve rečenice Uredbe br. 1367/2006 mogu se samo odbaciti.
- 40 Kao prvo, Komisija ističe da otkrivanje informacija sadržanih u spornom dokumentu može ozbiljno poremetiti ravnotežu koju je uspostavio zakonodavac Unije u Direktivi 91/414, uzrokujući značajne gospodarske posljedice gospodarskim subjektima koji su slijedili postupak odobrenja aktivnih tvari predviđen tom direktivom. No iako ona sadržava odredbe kojima se želi zaštititi povjerljivost informacija koje sadržavaju poslovne i industrijske tajne, pružene u okviru postupka odobrenja aktivnih tvari koje organizira, dovoljno je utvrditi da postojanje takvih pravila ne dozvoljava suprotstaviti se neoborivoj presumpciji koja proizlazi iz članka 6. stavka 1. prve rečenice Uredbe br. 1367/2006 (vidjeti točku 38. *supra*).
- 41 Kao drugo, isto vrijedi i za okolnost prema kojoj se smatra da otkrivanje određenog broja informacija koje se tiču nečistoća u aktivnoj tvari nepovoljno utječe na zaštitu komercijalnih interesa dotičnih osoba, na temelju članka 63., stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009., o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ (SL L 309, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 61., str. 52.). Naime, takva odredba samo upućuje na javni interes zaštićen člankom 4. stavkom 2. prvom natuknicom Uredbe br. 1049/2001, od kojeg je važniji prevladavajući javni interes naveden u članku 6. stavku 1. prvoj rečenici Uredbe br. 1367/2006.
- 42 Kao treće, Komisija upućuje na sudsku praksu kojom je Sud odredio specifična pravila za tumačenje Uredbe br. 1049/2001, kada su dokumenti čije je otkrivanje zatraženo također podvrgnuti posebnim pravilima za njihovu objavu zainteresiranim strankama u okviru posebnog postupka (presuda Suda od 29. lipnja 2010., Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Zb. str. I-5885., t. 58., i od 21. rujna 2010., Švedska i dr./API i Komisija, C-514/07 P, C-528/07 P i C-532/07 P, Zb. str. I-8533., t. 100.). Pod pretpostavkom da za tumačenje članka 4. stavka 2. prve natuknice Uredbe br. 1049/2001 treba uzeti u obzir okolnost da su tražene informacije u ovom slučaju bile prenesene državi članici izvjestiteljici za vrijeme postupka traženja upisa glifosata u Prilog I. Direktivi 91/414, to bi dovelo sukladno gore navedenim presudama samo do nastanka opće pretpostavke prema kojoj bi otkrivanje takvih informacija moglo povrijediti interese zaštićene tom odredbom. Takav zaključak ne bi imao učinka na doseg pravila utvrđenog člankom 6. stavkom 1. prvom rečenicom Uredbe br. 1367/2006, koji nepobitno nadređuje prevladavajući javni interes koji je u njemu spomenut, interesu koji proizlazi iz rizika povrede komercijalnih interesa, uključujući i intelektualno vlasništvo.
- 43 Kao četvrto, Komisija smatra da treba osigurati tumačenje Uredbi br. 1049/2001 i br. 1367/2006 koje je dosljedno pravu Unije i međunarodnim sporazumima koje je Unija potpisala, u ovom slučaju Povelji Europske unije o temeljnim pravima (SL 2010., C 83, str. 389.) (u daljnjem tekstu: Povelja) i Sporazumu o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva (ADPIC), od 15. travnja 1994. (SL L 336, str. 214.; SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 228; u daljnjem tekstu: sporazum ADPIC), koji čini Prilog 1. C Sporazumu o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije (WTO), (SL L 336, str. 3.).
- 44 S jedne strane, treba doduše podsjetiti da članci 16. i 17. Povelje uvode slobodu poduzetništva i pravo na vlasništvo koje je također dio općih načela Unije kao i zaštita poslovnih tajni (vidjeti presudu Suda od 29. ožujka 2012., Interseroh Scrap and Metal Trading, C-1/11, t. 43., i navedenu sudsku praksu). Ipak ne može se prihvatiti da se u svrhu osiguranja dosljednog tumačenja sa zakonodavstvom Unije, dovede u pitanje valjanost jasne i bezuvjetne odredbe sekundarnog prava (vidjeti analogijom presudu Interseroh Scrap and Metal Trading, ranije navedenu, t. 44. i 46.). Pod krinkom ravnoteže između zaštite temeljnog prava na vlasništvo, čiji dio čine prava vezana za intelektualno vlasništvo, i zaštita ostalih temeljnih prava, Komisija želi svojom argumentacijom odbaciti primjenu članka 6. stavka 1. prve rečenice Uredbe br. 1367/2006, a ne osigurati dosljedno ili usklađeno tumačenje Uredbi

br. 1049/2001 i br. 1367/2006 s odredbama Povelje, Direktive 91/414 ili Uredbe br. 1107/2009. Takav pristup ne može u svakom slučaju biti prihvaćen jer bi doveo do izbjegavanja primjene jasne i bezuvjetne odredbe uredbe Unije, za koju se čak ni ne tvrdi da bi bila protivna višem pravnom pravilu.

- 45 S druge strane, odredbe Sporazuma ADPIC – koji je dio Sporazuma WTO, koji je potpisala Zajednica i zatim odobrila Odlukom Vijeća 94/800/EZ od 22. prosinca 1994. o sklapanju u ime Europske zajednice, s obzirom na pitanja iz njezine nadležnosti, sporazuma postignutih u Urugvajskom krugu multilateralnih pregovora (1986.-1994.) (SL L 336, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 3.) – čine sastavni dio pravnog poretka Unije. Kada postoje propisi Unije u području koje je obuhvaćeno sporazumom ADPIC, primjenjuje se pravo Unije, što uključuje obvezu, u mjeri mogućeg, dati tumačenje sukladno s tim sporazumom, međutim bez da se može dati izravan učinak predmetnoj odredbi tog sporazuma (vidjeti presudu Suda od 11. rujna 2007., Merck Genéricos – Produtos Farmacêuticos, C-431/05, Zb. str. I-7001., t. 35., i navedenu sudsku praksu). Komisija navodi da Uredbe br. 1049/2001 i br. 1367/2006 treba tumačiti uravnoteženo i proporcionalno kao i odredbe koje se tiču emisija u okoliš koje se nalaze u Aarhuškoj konvenciji, kako ne bi bile u suprotnosti s odredbama članka 39. stavak 2. i 3. Sporazuma ADPIC, koje štite informacije koje imaju komercijalnu vrijednost, od javne objave. U bitnome od Općeg suda se traži da osigura tumačenje odredaba članka 6. stavka 1. prve rečenice Uredbe br. 1367/2006 koje bi bilo u skladu s člankom 39. stavcima 2. i 3. Sporazuma ADPIC. Međutim, ovdje opet treba utvrditi da argumentacija Komisije vodi do neprimjenjivanja odredbi članka 6. stavka 1. prve rečenice Uredbe br. 1367/2006 a ne osiguravanja tumačenja pojmova tog članka koje bi bilo sukladno sa sadržajem članka 39. stavaka 2. i 3. Sporazuma ADPIC, jer želi nadrediti zaštitu dodijeljenu pravima intelektualnog vlasništva neoborivoj presumpciji u korist otkrivanja informacija kada se one tiču emisija u okoliš. No, takav se pristup u svakom slučaju ne može prihvatiti jer u stvarnosti rezultira dovođenjem u pitanje zakonitosti članka 6. stavka 1. prve rečenice Uredbe br. 1367/2006 u odnosu na članak 39. stavke 2. i 3. Sporazuma ADPIC (vidjeti analogijom presudu Općeg suda od 17. rujna 2007., Microsoft/Komisija, T-201/04, Zb. str. II-3601., t. 800.).
- 46 Iz točaka 35. do 45. *supra* proizlazi da članak 6. stavak 1. prva rečenica Uredbe br. 1367/2006 obvezuje objavljivanje dokumenta kada se tražene informacije tiču emisija u okoliš, iako postoji rizik povrede interesa zaštićenih člankom 4. stavkom 2. prvom natuknicom Uredbe br. 1049/2001, jer se to tumačenje ne može dovesti u pitanje pod krinkom dosljednog, usklađenog tumačenja, ili tumačenja sukladnog odredbama članaka 16. i 17. Povelje, članka 39. stavka 2. i 3. Sporazuma ADPIC, Direktive 91/414 ili Uredbe br. 1107/2009.

O pojmu informacija koje se tiču emisija u okoliš

- 47 Prema tužiteljima, Komisija je povrijedila presumpciju koja proizlazi iz članka 6. stavka 1. Uredbe br. 1367/2006, jer su tražene informacije bile informacije o okolišu koje se tiču emisija u okoliš. Naime, informacije izravno povezane s čistoćom glifosata, osobito „identitetom“ i količinom svih nečistoća koje su u njemu prisutne, te s analitičkim profilom serija koje su korištene za kontrole i studije s obzirom na koje je navedena tvar upisana u Prilog I. Direktivi 91/414, predstavljaju takve informacije, s obzirom na to da sastav proizvoda omogućuje odrediti emitirane toksične elemente.
- 48 Kao prvo, Komisija drži da pojam emisija treba tumačiti usko i da se potonja, sukladno uputama za provedbu Aarhuške konvencije, koji je objavila Gospodarska komisija Ujedinjenih naroda za Europu (UN/ECE) u 2000. (u daljnjem tekstu: upute za provedbu), sastoji od izravnog ili neizravnog odbacivanja tvari iz postrojenja. Zatim, potvrđuje da se tražene informacije ne odnose na emisije u okoliš jer se informacije sadržane u spornom dokumentu, na detaljan način odnose na metode proizvodnje glifosata, koje su pružili različiti podnositelji zahtjeva za upis i koji su zaštićeni pravima

intelektualnog vlasništva, pri čemu se kategorije informacija koje zanimaju tužitelje ne mogu razlikovati i izolirati od informacija o metodama proizvodnje aktivne tvari, koje su sam predmet spornog dokumenta.

- 49 Kao prvo, iako je Komisija istaknula da odredbu koja se tiče emisija u okoliš treba tumačiti restriktivno, valja utvrditi da logika prava na pristup dokumentima institucija – kako je utvrđeno člankom 15. UFEU-a i Uredbom br. 1049/2001, i precizirano, kada se radi o informacijama o okolišu ili emisijama u okoliš, Uredbom br. 1367/2006 – ne dovodi do takvog zaključka.
- 50 Naime, kada institucije žele istaknuti izuzetak od zahtjeva za pristup dokumentima, one moraju strogo tumačiti i primijeniti navedeni izuzetak (vidjeti presudu Švedska/MyTravel i Komisija, t. 27. *supra*, t. 75., i navedenu sudsku praksu), na način da se ne onemogućuje primjena općeg načela kojim se javnosti želi dodijeliti najširi mogući pristup dokumentima u čijem je posjedu (presuda Općeg suda od 24. svibnja 2011., NLG/Komisija, T-109/05 i T-444/05, Zb. str. II-2479., t. 123.).
- 51 Smatrajući da kada se tražene informacije odnose na emisije u okoliš, otkrivanje predstavlja javni interes koji je veći od interesa zaštićenog izuzetkom, članak 6. stavak 1. prva rečenica Uredbe br. 1367/2006 omogućava konkretnu primjenu navedenog općeg načela.
- 52 Također valja istaknuti da bi sukladno uvodnoj izjavi 15. Uredbe br. 1367/2006, samo razloge za odbijanje pristupa informacijama o okolišu trebalo tumačiti restriktivno, uzimajući u obzir društveni interes sadržan u otkrivanju tih informacija i moguću povezanost traženih informacija s emisijama u okoliš. No, kako je izneseno na raspravi, zakonodavni prijedlog Komisije COM (2003) 622 *final*, od 24. listopada 2003., predviđao je primjenu izuzetaka od prava na pristup dokumentima koji proizlaze iz članka 4. stavaka 1. do 3. Uredbe br. 1049/2001, na zahtjeve za pristup informacijama o okolišu, a da nije predvidio posebnu sudbinu za informacije koje se tiču emisija u okoliš. Zajedničko stajalište Vijeća od 18. srpnja 2005., odabralo je restriktivniji pristup u pogledu izuzetaka od prava na pristup – preformuliravši uvodnu izjavu 15. u redakciju blisku svojoj konačnoj verziji i umetnuvši članak 6. stavak 1. prvu rečenicu – koji sadržava zakonsku presumpciju u korist otkrivanja informacija o emisijama u okoliš.
- 53 Iz prethodno navedenog proizlazi da ni logika prava na pristup dokumentima institucija Unije, kako proizlazi iz Uredbi br. 1049/2001 i 1367/2006 te njihove primjene, ni sadržaj potonje uredbe, razjašnjen pripremnim radovima, ne podrazumijevaju da se pojam emisije u okoliš tumači restriktivno. Nadalje, kako bi otkrivanje bilo zakonito, dovoljno je da se tražene informacije dovoljno izravno odnose na emisije u okoliš.
- 54 Upućivanje Komisije na vodič za primjenu kako bi istaknulo da se pojam emisije odnosi na emisije koje proizlaze iz postrojenja ne dopušta doći do tog zaključka.
- 55 Već je bilo presuđeno da vodič za primjenu ne može dovesti do obvezujućeg tumačenja Aarhuške konvencije (presuda Suda od 14. veljače 2012., Flachglas Torgau, C-204/09, t. 36.), pri čemu je nezavisna odvjetnica E. Sharpston zaključila da tumačenje navedene konvencije nije obvezujućeg karaktera (mišljenje u sklopu ranije navedene presude Flachglas Torgau, t. 58.). To vrijedi *a fortiori* za tumačenje Uredbe br. 1367/2006.
- 56 Osim toga, vodič za primjenu upućuje na pojam emisije kako proizlazi iz Direktive Vijeća 96/61/EZ, od 24. rujna 1996., o integriranom sprečavanju i kontroli onečišćenja (SL L 257, str. 26.), čiji članak 2. točka 5. definira emisiju kao izravno ili neizravno ispuštanje iz stacionarnih ili difuznih izvora u postrojenju, tvari, vibracija, topline ili buke u zrak, vodu ili tlo, pri čemu je postrojenje stacionarna jedinica u kojoj se odvija jedna ili više aktivnosti navedenih u prilogu I. Direktivi. No takva definicija se objašnjava ciljem Direktive 96/61, odnosno integriranim sprečavanjem i smanjenjem onečišćenja koje proizlazi iz isključivo industrijskih djelatnosti. No, treba podsjetiti da ni Aarhuška konvencija ni

Uredba br. 1367/2006 ne ograničavaju svoje područje primjene na posljedice takvih djelatnosti. Stoga definicija emisija u okoliš koja proizlazi iz vodiča za primjenu ne može uostalom služiti za tumačenje Uredbe br.1367/2006.

- 57 Kao drugo treba odrediti sadržava li sporni dokument informacije koje se dovoljno izravno odnose na emisije u okoliš.
- 58 Prvo treba podsjetiti da kao što je istaknuto u točki 22. *supra*, tužitelji ne traže pristup informacijama o ugovornim odnosima između različitih subjekata koji su prijavili glifosat ili o metodama njegove proizvodnje, koji čine točke „C.1.1 Detaljne informacije o postupcima proizvodnje aktivne tvari (prilog II. A 1.8)“ (str. 1. do 11.) i „C.2 Sažetak i procjena informacija koje se tiču podnošenja skupnih spisa“ (str. 88. i 89.) prvog pod-dokumenta koji je Komisija dostavila Općem sudu, i točka „C.1.1 Detaljne informacije o postupcima proizvodnje aktivne tvari (prilog II. A 1.8)“ (str. 1. do uključujući 3.) trećeg pod-dokumenta koji je dostavila Komisija.
- 59 Drugo, tužitelji su na raspravi precizirali određene točke njihova zahtjeva za pristup. Žele raspolagati informacijama o „identitetu“ i količini nečistoća prisutnih u glifosatu kao i o analitičkom profilu testiranih serija, osobito njihovu sastavu, „identitetu“ i količini kemijskih tvari dodanih za vrijeme testiranja, njihovu trajanju i stvarnim učincima na aktivnu tvar.
- 60 Također, samo u mjeri u kojoj dijelovi spornog dokumenta različiti od onih navedenih u točki 58. *supra* sadržavaju informacije kao što su one precizirane u točki 59. *supra* ili o sastavu fitofarmaceutskih proizvoda koji sadržavaju glifosat, i pod uvjetom da se može smatrati da se te informacije odnose na emisije u okoliš, treba utvrditi da je Komisija počinila grešku u ocjeni kada ih je odbila otkriti.
- 61 Treće, tužitelji su precizirali na koji način informacije o „identitetu“ i količini nečistoća prisutnih u glifosatu, analitičkom profilu testiranih serija i u sadržaju proizvoda koji sadržava tu tvar mogu dovesti do utvrđenja razine emisija navedenih nečistoća u okoliš.
- 62 Tužitelji u tužbi navode da su ostaci aktivne tvari u okolišu i njihov učinak na ljudsko zdravlje izravno vezani za čistoću tvari, osobito „identitet“ i količinu nečistoća prisutnih u glifosatu, a ne samo za „identitet“ i količinu nečistoća koje Komisija smatra relevantnima. Prema njima, također je važno poznavati analitički profil serija korištenih za kontrole, kako bi ih se moglo tumačiti i studije na kojima se temelji upis glifosata u Prilog I. Direktivi 91/414. To je razlog zbog kojeg točan sadržaj razvijenih i kontroliranih proizvoda treba biti otkriven, što bi omogućilo odrediti koji su toksični elementi otpušteni u okoliš i postoji li rizik da se tamo zadrže određeno vrijeme.
- 63 U njihovu odgovoru na pisana pitanja Općeg suda, tužitelji su također precizirali po čemu su informacije koje traže vezane za pojam emisija u okoliš. Tako se nečistoće sadržane u glifosatu otpuštaju u okoliš istovremeno s njim. Osim toga, te nečistoće su mogle imati utjecaja s obzirom na svoju količinu, na rezultate testova traženih za ispitivanje štetnih učinaka glifosata radi njegova upisa u Prilog I. Direktivi 91/414. Kako bi se odredilo jesu li testovi provedeni radi tog upisa reprezentativni za emisije u okoliš koje su se dogodile prilikom korištenja fitofarmaceutskih proizvoda koji sadržavaju glifosat, bilo bi nužno dakle raspolagati informacijama o analitičkom profilu serija. U prilogu njihovu odgovoru, tužitelji su iznijeli dokument koji među ostalim predstavlja postupak kojim se glifosat proizvodi kao i elemente koji su dodani kako bi se proizvela ta aktivna tvar i koji inzistira na činjenici da će nečistoće prisutne u proizvedenoj aktivnoj tvari biti oslobođene u okoliš. Osim toga isti dokument stavlja naglasak na važnost dobivanja informacija koje se tiču analitičkog profila testiranih serija, kako bi se provjerilo odgovara li taj profil onomu proizvoda stavljenih na tržište, s obzirom na to da proizvodnja manjeg opsega može dovesti do analitičkog profila glifosata različitog od onoga proizvedenog u velikom opsegu radi stavljanja na tržište. Dobivanjem tih informacija bilo bi moguće kontrolirati eventualne razlike između analitičkih profila serija testiranih radi upisa glifosata u Prilog I. Direktivi 91/414 i onih proizvoda stavljenih na tržište, i kako bi se odredilo jesu li provedeni testovi

relevantni u odnosu na stvarne emisije glifosata u okoliš. Konačno, navedeni dokument naglašava da tražene informacije omogućavaju saznati koja je razina metabolita – u kojoj se transformira glifosat koji se otpušta u okoliš – relevantna i zagađuje podzemne vode.

- 64 Iako Komisija priznaje da je svaka tvar nužno otpuštena u okoliš u određenom trenutku svojeg životnog ciklusa, ona smatra da sporni dokument ne sadržava informacije za koje se može smatrati da se odnose na emisije u okoliš, već informacije koje se odnose na metode proizvodnje koje koriste različiti subjekti koji su prijavili glifosat radi njegova upisa u Prilog I. Direktivi 91/414. Ona se protivi otkrivanju informacija koje se tiču nečistoća i analitičkog profila serija, jer bi to omogućilo rekonstruirati metodu proizvodnje aktivne tvari i poslovnih tajni koje su s njome povezane, jer nije moguće razlikovati i izolirati te različite kategorije informacija. Konačno, Komisija iznosi da su sve relevantne informacije s toksikološkog stajališta i u pogledu učinaka na zdravlje aktivne tvari bile predmet detaljne analize te su otkrivene njezinom odlukom od 6. svibnja 2011., također iznoseći da tužitelji ne navode razloge zbog kojih već otkriveni dokumenti nisu dovoljni za ocjenu osnovanosti postupka upisa glifosata u Prilog I. Direktivi 91/414.
- 65 Četvrto, valja podsjetiti da se Opći sud u sklopu mjera izvođenja dokaza upoznao sa spornim dokumentom, koji se dijeli na pod-dokumente, kako je Komisija podsjetila u svojem pismu koje je popratilo sporni dokument.
- 66 Prvi pod-dokument sadržava, među ostalim, točku „C.1.2 Detaljna specifikacija aktivne tvari (prilog II. A 1.9 do 1.11)“, koji predstavlja, s jedne strane, prijave koje su državi članici izvjestiteljici podnijeli subjekti koji su željeli upisati glifosat u Prilog I. Direktivi 91/414 i koji su utvrdili različite nečistoće prisutne u proizvedenom glifosatu kao i preciznu ili maksimalnu količinu svake od tih nečistoća [točka „C.1.2.1 Identitet izomera, nečistoća i aditivi (prilog II. A 1.10)“, str. 11. do 61.] i, s druge strane, analitički profil testiranih serija, pokazujući u obliku tablica količine svih nečistoća prisutnih u različitim serijama kao i minimalne, srednje i maksimalne količine svake od nečistoća, metode analiza i potvrde podataka koje je također podnijela većina predmetnih subjekata [odjeljak „C.1.2.2 Analitički profil serija (prilog II. A 1.11)“, str. 61. do 84.]. Prvi pod-dokument sadržava također točku „C.1.3 Detaljna specifikacija preparata (prilog II. A 1.4)“, koji opisuje sadržaj fitofarmaceutskog proizvoda koji uključuje glifosat koji je proizveo svaki od subjekata koji je prijavio tu aktivnu tvar (str. 84. do 88.).
- 67 Jedini pod-dio drugog pod-dokumenta (vidjeti točku 17. *supra*) sastoji se od jedne tablice gdje su identificirani različiti subjekti koji su prijavili glifosat, strukturna formula svake nečistoće prisutne u aktivnoj tvari svakog od navedenih subjekata i precizna ili maksimalna količina svake od nečistoća (str. 1. do 6.).
- 68 Treći pod-dokument sadržava među ostalim dvije točke nazvane „C.1.2 Detaljna specifikacija čistoće aktivne tvari“ i „C.1.2.1 Identitet izomera, nečistoća i aditivi (prilog II. A 1.10)“ (str. 4. do 13.). Točka C.1.2 predstavlja različite nečistoće sadržane u glifosat-trimesijumu kao i preciznu ili maksimalnu količinu svake od tih nečistoća (str. 4.), i analitički profil testiranih serija, gdje se u obliku tablica pojavljuju količine svih nečistoća prisutnih u različitim serijama (t. 7.). Točka C.1.2.1 sastoji se od tablice slične onoj koja se nalazi u drugom pod-dokumentu i koja sadržava informacije iste prirode (str. 8. do 13.).
- 69 Treba utvrditi da se, kao što navode tužitelji, veliki dio podataka koji proizlaze iz pod-dokumenata koji predstavljaju sporni dokument, navedenih u točkama 66. do 68. *supra*, odnosi na identificiranje i količinu različitih nečistoća prisutnih u aktivnoj tvari koju su prijavili svaki od subjekata koji su prisustvovali u postupku upisa glifosata u prilog I. Direktivi 91/414. S obzirom na to da aktivna tvar treba biti uključena u fitofarmaceutski proizvod za koji je nesporno da će biti otpušten u zrak, prvenstveno pulverizacijom, „identitet“ i količina svake nečistoće sadržane u takvoj tvari predstavljaju informaciju koja se dovoljno izravno odnosi na emisije u okoliš, kao što su tužitelji ispravno iznijeli (vidjeti točke 62. i 63. *supra*).

- 70 Međutim, valja reći da ime i precizna ili maksimalna količina nečistoća prisutnih u aktivnoj tvari koju je prijavio svaki od predmetnih subjekata predstavljaju jedinu informaciju koju tužitelji traže, kao što su oni potvrdili na raspravi.
- 71 Kada je riječ o analitičkom profilu testiranih serija, treba također reći da informacije koje se odnose na količine svih nečistoća prisutnih u različitim serijama i minimalne, srednje ili maksimalne količine svake od tih nečistoća (vidjeti točke 66. do 68. *supra*), koje su iznesene u obliku tablice za svaki od subjekata koji su podnijeli zahtjev za upis glifosata u Prilog I. Direktivi 91/414 u prvom pod-dokumentu i u obliku rekapitulativnih tablica u drugom i trećem pod-dokumentu, predstavljaju, osim strukturnih formula nečistoća iz dvije posljednje tablice, informacije koje se odnose na dovoljno izravan način na emisije u okoliš.
- 72 Naprotiv, informacije o metodama analize i potvrde podataka pruženih za utvrđenje analitičkog profila serija ne predstavljaju informacije koje se odnose na emisije u okoliš, s obzirom na to da iz analize jedinog dijela spornog dokumenta koji sadržava takve informacije odnosno točke „C.1.2.2 Analitički profil serija (prilog II. A 1.11)“ koja je dio točke C.1.2 prvog pod-dokumenta ne proizlazi da on sadržava elemente koji dopuštaju dovoljno izravno odrediti razinu emisija u okoliš različitih sastojaka aktivne tvari.
- 73 U pogledu sadržaja fitofarmaceutskih proizvoda koje su razvili subjekti koji su podnijeli zahtjev za upis glifosata u prilog I. Direktivi 91/414, valja utvrditi da se točne količine aktivne tvari i dodataka korištenih za njihovu proizvodnju, po kilogramu ili litri, nalaze u točki C.1.3, naslovljenoj „Detaljna specifikacija preparata (prilog III. A 1.4)“ prvog pod-dokumenta i da se radi o informacijama koje se odnose na dovoljno izravan način na emisije u okoliš (vidjeti t. 69. *supra*).
- 74 Nijedan od argumenata koje je iznijela Komisija nije takav da bi doveo u pitanje utvrđenja iz točaka 69. do 73. *supra*, jer ne omogućavaju dokazati da se tražene informacije ne odnose na emisije u okoliš (vidjeti t. 64. *supra*).
- 75 Iz svega što prethodi proizlazi da je Komisija pogriješila u ocjeni kada je odbila zahtjev za pristup spornim dokumentima, s obzirom na to da se navedeni zahtjev odnosi na informacije koje se tiču emisija u okoliš, odnosno, kao prvo na „identitet“ i količinu svih nečistoća sadržanih u aktivnoj tvari koju je prijavio svaki subjekt, kako su precizirane u točki 70. *supra*, koja se nalazi u točki C.1.2.1 prvog pod-dokumenta (str. 11. do 61.), u točki C.1.2.1 drugog pod-dokumenta (str. 1. do 6.) i u točki C.1.2.1 trećeg pod-dokumenta (str. 4. i 8. do 13.), drugo, nečistoća prisutnih u različitim serijama i minimalne, srednje i maksimalne količine svake od nečistoća, koje se za svakog subjekta nalaze u tablicama sadržanima u točki C.1.2.2 prvog pod-dokumenta (str. 61. do 84.) i u točki C.1.2.4 trećeg pod-dokumenta (str. 7.), i treće, sadržaja fitofarmaceutskih proizvoda koje su razvili subjekti, iz točke C.1.3 naslovljene „Detaljne specifikacije preparata (prilog III. A 1.4)“, prvog pod-dokumenta (str. 84. do 88.).
- 76 Stoga valja prihvatiti drugi tužbeni razlog i bez potrebe ispitivanja prvog i trećeg tužbenog razloga poništiti pobijanu odluku u dijelu u kojem je odbijen pristup informacijama preciziranim u točki 75. *supra*.

Troškovi

- 77 Sukladno odredbama članka 87. stavka 2. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku snosi troškove, ako je takav zahtjev postavljen. U ovom slučaju, budući da Komisija nije uspjela u postupku, istoj valja naložiti snošenje vlastitih troškova i troškova tužitelja.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (drugo vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Odluka Europske komisije od 10. kolovoza 2011., kojom se odbija pristup svesku 4. nacрта izvješća o ocjeni, koji je sastavila Savezna Republika Njemačka kao država članica izvjestiteljica, o aktivnoj tvari glifosatu, primjenom Direktive Vijeća 91/414/EEZ od 15. srpnja 1991., o stavljanju sredstava za zaštitu bilja na tržište, poništava se u dijelu u kojem se njome odbija pristup strankama navedenom svesku koji sadržava informacije koje se tiču emisija u okoliš: „identitet“ i količina svih nečistoća sadržanih u aktivnoj tvari koju je prijavio svaki subjekt, iz točke C.1.2.1 prvog pod-dokumenta (str. 11. do 61.), točke C.1.2.1 drugog pod-dokumenta (str. 1. do 6.) i točke C.1.2.1 trećeg pod-dokumenta (str. 4. i 8. do 13.) tog sveska; nečistoće prisutne u različitim serijama i minimalne, srednje te maksimalne količine svake od tih nečistoća koje se nalaze za svakog subjekta u tablicama sadržanima u točki C.1.2.2 prvog pod-dokumenta (str. 61. do 84.) i u točki C.1.2.4 trećeg pod-dokumenta (str. 7.) navedenog sveska; sadržaj fitofarmaceutskih proizvoda koje su razvili subjekti, iz točke C.1.3, naslovljene „Detaljne specifikacije preparata (prilog III. A 1.4)“, prvog pod-dokumenta (str. 84. do 88.) tog istog sveska.**
- 2. Komisiji se nalaže snošenje troškova.**

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 8. listopada 2013.

Potpisi